

Γνώμη

Εμείς ή κάποιοι άλλοι

Εχουμε δυστυχώς πολύ ακόμη δρόμο για να πείσουμε τους πιστωτές μας και τους Ευρωπαίους εταίρους μας για την αξιοπιστία της χώρας. Για να γίνει αυτό πρέπει να συμβούν τα εξής.

Κατ' αρχήν να πείσει ο ίδιος ο πρωθυπουργός ότι παίρνει τις αποφάσεις και υλοποιεί τα σχέδια του υπουργού Οικονομικών, αγνοώντας τις σειρήνες του λαϊκισμού εντός του ΠΑΣΟΚ. Κατόπιν πρέπει οι αγορές να δουν ότι αυτές οι αποφάσεις παίρνουν άμεσα τη μορφή νόμων και πράξεων. Και μετά πρέπει όλοι εμείς, ως κοινωνία, να αποδείξουμε ότι έχουμε την ωριμότητα να αποδεχθούμε σκληρά, αλλά δίκαια μέτρα που θα ξεβολέψουν όλους μας, ιδιαίτερα όσους έμαθαν να ζητούν και να ζουν μόνο από το κράτος.

Αν ο πρωθυπουργός δεν τολμήσει και η ελληνική κοινωνία δεν «βάλει πλάτη», κάποιος άλλος – με τη μορφή της Ε.Ε. ή του ΔΝΤ – θα έλθει να μας επιβάλει τα αναγκαία για την επιβίωσή μας. Με καταστροφικές συνέπειες για το πολιτικό κατεστημένο, την κοινωνική συνοχή και την εθνική μας αξιοπρέπεια.

Από την «Καθημερινή»

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Του ΘΑΝΑΣΗ ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ συνοχή, ακόμη και στην ευρωζώνη, είναι πολύ μακριά από το έμβλημα που είχαν οι Τρεις Σωματοφύλακες: «Όλοι για έναν, ένας για όλους». Αντιθέτως, ακούγεται συχνά, από επίσημα χείλη, «ο καθένας για τον εαυτό του». Η Γερμανία, κυρίαρχη οικονομία στην ευρωζώνη, πιστεύει ότι η Ελλάδα, που είναι ο αδύνατος κρίκος, πρέπει να αντιμετωπίσει μόνη τη δημοσιονομική κρίση.

ΜΑΣ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΥΝ ευθύνες. Αν θέλετε να είναι «όλοι για έναν» πρέπει να είναι και «ένας για όλους». Και σεις (δηλαδή εμείς) αποκλίνετε από τους κοινούς κανόνες. Δεν τηρήσατε τη δική σας πλευρά της συμφωνίας. Είναι γνωστό το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας και οι παθογένειές της. Διογκώθηκε, όμως, από πολλούς και για πολλούς λόγους. Και πάντως δεν διορθώνεται αμέσως και σε περίοδο κρίσης. Ούτε βοηθάει ο πανικός που, αντιθέτως, τροφοδοτεί την οικονομική δυσπραγία. Ούτε η λήψη αποσπασματικών μέτρων, τα οποία προκαλούν κοινωνική αναταραχή με πρόδηλες επιπτώσεις. Και στην οικονομία.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ προσπαθεί να συμμορφωθεί, τώρα, όπως μπορεί, με τις απαιτήσεις της ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Το ευρώ είναι μονόδρομος για την Ελλάδα. Αλλά και η κατανόηση του ελληνικού προβλήματος και η συμπαράσταση της ευρωζώνης στην επίλυσή του είναι αναγκαία για το ίδιο το ευρώ. Τελικά και η αλληλεγγύη είναι μονόδρομος, για την ευρωζώνη.

ΓΙΝΕΤΑΙ ΛΟΓΟΣ, παρασηνιακά, για το ενδεχόμενο προσφυγής της Ελλάδας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αν δεν αποσκοπεί στην επίταξη του πανικού, η άποψη αυτή είναι ακατανόητη. Πώς είναι δυνατόν το ΔΝΤ να επέμβει σε μια χώρα της οποίας η κεντρική τράπεζα υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το νόμισμά της είναι το ευρώ, το οποίο δεν ελέγχει η κυβέρνηση της;

ΤΟ ΔΝΤ, άλλωστε, με τις παρεμβάσεις του, δεν έ-

Η κοινοτική αλληλεγγύη

σωσε καμία χώρα που κινδύνευε. Ο Νόαμ Τσόμκι γράφει σχετικά με την Αργεντινή για «την προσπάθεια απαλλαγής των χωρών από το κυριαρχούμενο από τις Ηνωμένες Πολιτείες Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έπειτα από δύο δεκαετίες καταστροφικών επιπτώσεων από την εφαρμογή των κανόνων του». Όταν οι χώρες της Λατινικής Αμερικής καταβάλλουν συλλογική προσπάθεια να απαλλαγούν από αυτό, θα το αφήσουν οι χώρες της ευρωζώνης να επέμβει σε μια από αυτές (και κατ' αποτέλεσμα σε όλες); Το άποιο είναι προφανές.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ είναι αλλού: Να ακολουθήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, και το eurogroup ειδικότερα, την πολιτική του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και να εφαρμόσει για μια χώρα-μέλος τους ασφυκτικούς κανόνες του με τις «καταστροφικές επιπτώσεις». Η Ελλάδα είναι ένας εύκολος στόχος για τους πολέμιους του ευρώ. Οι «αγορές» και οι «οίκοι» το ξέρουν. Το αποτέλεσμα του ντόμινο σε άλλες χώρες, όπως την Πορτογαλία αλλά και την Ισπανία, προκαλεί πανικό. Οι συνταγές του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου θεωρούνται αξιόπιστες. Οι επιπτώσεις τους αγνοούνται. Ο κίνδυνος είναι υπαρκτός.

Η ΑΜΥΝΑ της ευρωζώνης είναι στην κοινοτική αλληλεγγύη. Μας συμφέρει, βεβαίως. Αλλά συμφέρει και τους άλλους. Δεν μπορεί, άλλωστε, να αγνοείται, σε περίοδο κρίσης, η κοινωνική διάσταση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Αν τα μέτρα που θα μας επιβληθούν στο εσωτερικό της ευρωζώνης ακολουθούν απλώς τις νεοφιλελεύθερες συνταγές του ΔΝΤ, αδιαφορώντας για τις κοινωνικές τους συνέπειες, η αποτυχία τους είναι προδιαγεγραμμένη. Το ντόμινο θα ακολουθήσει.

Η ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ αλληλεγγύη στα κράτη-μέλη της ευρωζώνης συνεπάγεται και την κοινωνική αλληλεγγύη προς τους ευρωπαίους πολίτες. Όπως λέει ο Πολ Κρούγκμαν, η κοινωνική Ευρώπη είναι παράδειγμα προς μίμηση. Οχι προς αποφυγή.

Ο Κόσμος

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

2 Canal Rd., St. Peters NSW 2044

Phone: (02)9550 1088 (5 lines), Fax: 9550 1699

www.kosmos.com.au

e-mail: kosmos@kosmos.com.au

PUBLISHER: HELLENIC PUBLISHING PTY LTD
ACN 100 126 887

ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ: Θεόδωρος και Αναστασία Κωνσταντίνου

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

Άννα Αρσένη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Ρία Μιχαήλ (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Ματίνα Μπουτσικάκη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Θεόδωρος Περρής (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Παναγιώτης Νικολάου (Αθλητικά)

Λάκης Κονιστής (Sports)

Πάυλος Θεοδωρακόπουλος (Διαφημιστικό-Ρεπορτάζ)

Γιώργος Χατζηβασιλίας (Αρθρογραφία, Ρεπορτάζ)

Δέσποινα Μπαχά (Αρθρογραφία)

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γεώργιος Μητρόπουλος, Χριστίνα Μπούζιος,

Δημήτρης Καμετόπουλος, Παναγιώτης Διαμάντης,

Χριστίνα Σταυροπούλου, Φώτης Κάλης, Γιάννα Μαυράκη

PRINTER: STYASH PTY LTD

Trading as APEX PRESS

website by platyrrahos publishing

Disclaimer

Printed by Styash Pty Ltd trading as Apex Press. Styash Pty Ltd and its directors and staff are printers only of material supplied by the publisher, and accept no responsibility in any way whatsoever, to any person or persons for the contents of this publication, either for articles, editorial material or any other content.

Distribution: WRAPAWAY 9550 1622

ΤΟΥ ΣΤΑΜΟΥ ΖΟΥΛΑ

Όπως γράφουν οι εφημερίδες, απογοήτευση προκάλεσε στη Ν. Δ. μια τελευταία δημοσκόπηση, που καταγράφει σταθερή τη διαφορά των 10 μονάδων υπεροχής του ΠΑΣΟΚ, καθώς και το σημαντικό ηγετικό προβάδισμα του κ. Γ. Παπανδρέου έναντι του κ. Αντ. Σαμαρά. Δηλαδή τι περίμεναν στη Ρηγίλλης; Μέσα σε ένα τρίμηνο να έχει ανατραπεί το πολιτικό σκηνικό; Η πλειοψηφία να έχει μετανοήσει πικρά για την επιλογή της στις 4 Οκτωβρίου; Οι ψηφοφόροι να έχουν υποστεί στερεοτικό σύνδρομο διότι έχασαν από τους θώκους της εξουσίας τον κ. Παυλόπουλο, τον κ. Σουφλιά, τον κ. Σιούφα, τον κ. Στυλιανίδη κ. λπ.; Οτι κυριεύτηκαν από αβάσταχτη νοσταλγία για τη διακυβέρνηση Καραμανλή; Τα ερωτήματα δεν είναι ρητορικά. Επισημαίνουν μια νοοτροπία, η οποία αν επικρατήσει στη Ρηγίλλης μπορεί η διαφορά της Ν.Δ. από το ΠΑΣΟΚ να φθάσει και τις... 20 μονάδες. Διότι και στην πολιτική η απώλεια ψυχραιμίας οδηγεί σε σπασμωδικές ή και απονενομημένες ενέργειες.

Πιθανότατα ο κ. Σαμαράς άρχισε ήδη να δέχεται πιέσεις για οξύτερη αντιπολίτευση. Ίσως σ' αυτό να οφείλεται και η αμετροεπής δήλωσή του περί ακυβερνησίας.

Προέχει η κομματική ανασύνταξη της Ν.Δ.

Οι πιέσεις αυτές προέρχονται σφαιρικά είτε από στελέχη που δεν μπορούν να συμβιβαστούν με την απώλεια της εξουσίας είτε υποδηλώνουν προσωπικές στρατηγικές, με πρώτη ένσταση την «αντιπολιτευτική αναποτελεσματικότητα» του αρχηγού της Ν.Δ. Όμως, τα εθισμένα στην εξουσία στελέχη συμβαίνει να φέρουν και τη μεγαλύτερη ευθύνη για την εκλογική συντριβή του κόμματός τους. Είτε λόγω ανικανότητας στα αξιώματα που υπηρέτησαν είτε εξαιτίας φάυλης και ανάρμοστης συμπεριφοράς. Συνεπώς τα στελέχη αυτά έχουν υποστεί ανεπανόρθωτη φθορά. Ακόμη και όταν εμφανίζονται στα ΜΜΕ για να υπερασπίσουν το «έργο» τους ή για να αντιπολιτευθούν την κυβέρνηση προκαλούν υπέρμετρη ζημία στο κόμμα τους. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ένα από τα βασικότερα πλεονεκτήματα της σημερινής κυβερνήσεως θεωρείται το γεγονός ότι ο κ. Παπανδρέου απέφυγε να υποργοποιήσει σημαίνοντα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, τα οποία έφεραν, δικαίως ή αδικώς, το «στιγμα» διαβολής και εκλογικής ήττας του κόμματός τους.

Από την άλλη πλευρά, οι τυχόν εσωκομματικοί αμφισβητίες του κ. Σαμαρά οφείλουν να γνωρίζουν ότι και μόνον η υποψία πως ο προ-

τριμήνου εκλεγείς αρχηγός υφίσταται υπονόμηση, θα προκαλέσει την οργισμένη αντίδραση της συρρικνωμένης, αλλά και υπέρ ποτέ άλλοτε συμπαγούς εκλογικής βάσεως της Ν.Δ. Συνεπώς ο κ. Σαμαράς δεν έχει λόγους να επιζητεί εξισορροπήσεις ή να καταφεύγει σε εσωκομματικούς συμβιβασμούς. Διότι εκτός των άλλων μια τέτοια τακτική θα μπορούσε να ερμηνευθεί και ως αρχηγική ανεπάρκεια, σε μια περίοδο που όχι μόνον οι ψηφοφόροι της Ν.Δ. αλλά και ευρύτερα το εκλογικό σώμα προσβλέπει σε ισχυρούς πολιτικούς ηγέτες. Κατά τρόπο παράδοξο, αλλά όχι ανεξήγητο, η αυξημένη αρχηγική ισχύς του νέου αρχηγού της Ν.Δ. πηγάζει από την εκλογική συντριβή που υπέστη το κόμμα του. Ωστόσο, ακόμη και οι πλέον φανατικοί οπαδοί της Ν.Δ., μετά την τραυματική εμπειρία που υπέστησαν, δεν προτάσσουν την ταχεία επάνοδο του κόμματός τους στην εξουσία. Εκείνο που απαιτούν άμεσα είναι μια ανανεωμένη σε πρόσωπα, ήθος και πολιτική συμπεριφορά Ν.Δ. Με το δεδομένο αυτό η αυξημένη σήμερα ισχύς του κ. Σαμαρά δεν είναι απεριόριστη χρονικώς ούτε αλώβητη στη φθορά. Εξαρτάται από το πότε και το πώς θα την αξιοποιήσει...